Pregaria.cat

Entrada

La desolació espiritual

És la situació contrària a aquella que es descrivia en el “suport” 22 i que anomenàvem consolació espiritual. És molt freqüent, sobretot en temps intensos de feina, èpoques de cansament, crisis de fe i dubtes constants o passió desordenada pels diners.

Hi ha una desolació, una sequera afectiva. No se sent res. Els mots religiosos semblen buits de tot sentit, avorriment, crítica constant de possibles enganys. Si pregues tens la impressió de que fas comèdia, que és fals, que ets de cara a una paret buida. Si hi ha Déu no sembla massa disposat a escoltar-te.

Hi ha una desolació neguitosa. No pots arribar a fer cap mena de silenci. No hi ha pau. A l’hora de pregar s’acumulen les coses a fer. Sembla que tot és urgent. Els nervis impedeixen recollir-se. Vius en tensió. *Com vols pregar així?,* et dius a tu mateix. *És inútil, és una pèrdua de temps*.

Hi ha moltes altres desolacions com són dubtes, no entendre esdeveniments personals, tristeses que porten a tristeses, viure en ambients molt materialistes ... etc.

La desolació mostra com necessitem l’ajuda de Déu. La desolació pot fomentar la nostra humilitat. La desolació és una prova per a la nostra fidelitat. Molts cops és un indicatiu de que és urgent un descans vital, de que hi ha quelcom que no va bé o de que som a prop d’un canvi en positiu.

Cal reaccionar amb tranquil·litat. Molta paciència. No dramatitzar. Consultar. Mirar de tenir a prop un bon llibre. Consultar al teu acompanyant espiritual. Y sobretot: *en temps de desolació no fer canvis ni mudances.* ,